

njimi včasih nekteri glasili; pa kdor bi jih po njih zavratacih (Aufschläge) poznal ne bil, bi jih po njih glasu ne bil spoznal, kteriga rodú de so; zakaj njih glas je bil samo ukanje, s kterim se nam niso nobenkrat prikupili.

(Dalje sledí.)

Dopif is Šhtajarskiga.

12. dan Velkiserpana je bil štrafhan dan sa Sibifhko uzhilnizo. Ob dveh popoldne, ko fim ravno male uzhenze brati uzhil, je trefhilo v fieno na levi firani lopnih vrat, ki so sa- voljo velikiga hliha saperte bile, in ondod je firela fhlapo rasnih krajih hiche, de naf je grosa bila. Štrahú, kteriga smo obzhut- tili, nemorem popifati; hvala Bogú! de ni firela v fholfko fianizo fhinila, kjer je bliso 100 otrok fkupej bilo. Le tifti fantizhi, ki so bliso vrat fedéli, so od firele mozhen vdar po glavi obzhutiti; ravno takó tudi nekteri drugi ljudje v mojim pohifhtvu, ktere je fhe drugi dan od tega glava bolela.

To prigodbo, ktera bi bila lahko 100 ofebam na enkrat shivljenje vsela, zhe bi se naf ne bil milofljivi Bog ufmilil, le sató v Novicah osnanim, de bi vse fholfnike dvojih, filno po- trebnih rezhi opomnil: pervizh, de bi si prisadevali, uzhilnizam magnete pridobiti; ki jih nefrezhe ognja varvajo, in drugizh de bi se uzhilnize pri bratovfhini f. Florijana savarovale. — Kér pa k napravi teh filno potrebnih rezhi gofpodje faj- mofhtri in kaplani samorejo s svojo shivo in ferzhno befedo pri farmanih nar bolj pripomozhi, gré na vse vifoke zhafti vredne gofp. duhovnike ponishna profhnja, de bi sa varnost fholfkih hifh fkerbéli, kar jim je nar bolj mogozhe. Zhloveshko ofrezhenje in obvarovanje marfikteriga shivljenja jim bo gotovo nar lepshi dar sa njih trud in prisadevanje.

Sibika na spodnjim Šhtajarju 13. Velkiserpana. M. Petik.

Letašnji židni pridelk na Krajskim.

Židna priredba se je letas, kakor v družih deželah, tudi pri nas, zavoljo premôkre spomladi, slabo obnesla. Od prevelike mokrote in južniga vremena je bilo murvino perje obledelo, in zadnjič se ga je bila še clo rija poprijela; oboje je židnim gos- sencam škodvalo, veliko jih je pa od slabe piče, predenj so se zapredle, clo poginilo. Kar se jih je zapredlo, so pa prav terdne mešičke (kokone) napravile in v židi bogate bile.

V Ljubljanski kresii se je letas 11 židorejnikov z rejo židnih červov pečalo, ki so 196 funtov mešičkov pridelali; v Novomeški kresii pa, kar je nam znaniga, sta le dva červice redila in 91 funtov dobila.

Med temi židorejniki zaslužita dva posebno imenovana biti, zató kér sta židorejo k lepimu izgledu svojih sosedov in z velikimi potroški pričela, namreč: gospod V. Vovk, tehant v Metliki, in gospod I. Valenčič, kaplan v Šenčurju poleg Krajnja.

Gosp. tehant Vovk se že več let pečajo z rejo murvinih dreves, in so letas sami 80 funtov lepih židnih mešičkov pride- lali. Letá lep izgled je bojé med belimi Krajnci tako veselje do židne reje obudil, de so cele soseske sklenile po svojih občinah (gmajnah) verte napraviti, in jih po nauku gosp. tehanta z mur- vinim semenam posejati.

Takó je prav, ljubi moji deželani! Kar ste namenili, pa tudi ročno spolnite; in de boste zamogli rejo židnih gosenc kmalo pričeti, oskerbite si nekoliko odraslih dreves, ki vam jih Ljubljanska kmetijska družba po ceni ponudi. Trud vašiga prizadevanja se bo že vam, še bolj pa vašim naslednikom dobro poplačal, in vašimu kraju dosihmal še nepoznanih dohodkov veliko naklonil in vam življenje polajšal. —

Gosp. kaplan Valenčič dajejo v židoreji Gorencam lep izgled. Nakupili so bili veliko murvinih drevesc, ter so jih med tiste sosede razdelili, kteri imajo veselje se z židorejo pečati; razun tega so jih tudi z veseljem podučili, kakó se murvice sadé in redé, de poprej k pridu pridejo. Ker je pa že v Šenčurski okólici nekoliko odraslih murv, so se Oni tudi koj lotili židne gosence rediti in so v ta namen z velikimi potroški v tem opravilu izučeno Ipavko k sebi vzeli, de je červicam stregla in jim perja nanašala, dokler so se zapredli; po dokončanim delu so ji celo priredbo od 18 funtov kokonov — to je čez 9 goldinarjev — podelili. Kar so gosp. Valenčič z takim veseljem začeli, bojo gotovo še z večim naprej peljali! —

Take dela bodo gotovo lep sad rodile in h osrečenju do- movine veliko pripomogle. Naši nasledniki bojo hvaležni spo-

minj taci rodoljubov obhajali, ki pač dosti več veljá, ko nar lepši kamen na grobu!

Dr. O.

Urno, kaj je noviga?

(Kopitarjeve slavijanske knjige) je c. k. Ljub- ljanska šolska knjigarnica 8. dan Velkiserpana za 1400 gol- dinarjev v srebru kupila. — To je pač imenitno pomnoženje Ljubljanske knjigarnice.

(Davk od slavčkov) bodo prihodnjič v Berolinu, poglavitnim Prájsovskim mestu, odrajtovali. Kdor bo hotel slav- čka (Nachtigall) v kletki (foglóvži) zapertiga imeti, bo mogel odslej 10 tolarjev letniga davka plačati. To je nar boljši sred- stvo, nedolžne tice mučenja v zaprtih kletkah obvarovati.

(Menschenfreund.)

Zmes.

(Žitni pridelki v našem cesarstvu). Avstrijska dežela méri 12,206 štirjaških milj (□ Meilen), in imá z 112,186 orali Lombarško-Beneškiga polja vred, skupej 37.476,742 oralov poljá,

od kteriga jih pride na Nemško deželo, na

Galicijo in na Dalmacijo	17.079,593	„
na Ogersko, Sedemgraško in vojaško mejo	18.888,335	„
na Laške deržave pa	150,884.	„

V teh deželah se po srednji méri vsako leto pridelá, namreč:

na Nemškím, v Galicii in Dalmacii	114.800,000	vaganov žita
na Ogerskim, v Sedemgraškim in		
na vojaški meji	109.000,000	„ „
v Laških deželah pa	20.500,000	„ „
in sicer okoli	94.000,000	vaganov reži in turšice
	80.000,000	„ ovsá
	40.000,000	„ ječmena
	30.000,000	„ pa pšenice.

(Oest. Lloyd).

Poslavljenje Krajskiga mesta!

Po navadi imá vsak hlapón (Locomotiv) na železni cesti svoje imé, po kterim se od družih razloči. Med vsimi Krajskimi mesti se je Krajnju perva část zgodila, de so po njem hlapón kerstili, ki se po Dunajsko-Teržaški cesti od Mürccu- šlaga do Gradca vozi, in ki ga „Krainburg“ imenujejo. — To je pervo pozdravljenje, ki ga Dunajska železna cesta Krajs- cam pošle!

H. Kos.

Murvine drevesca na prodaj.

Na vertu c. k. Ljubljanske kmetijske družbe na Poljanah so murvine drevesca na prodaj:

10 let stare po 6 krajc.; 4 leta stare po 2 krajc.; 2 leti stare pa po krajcarju. Povezovanje je treba posebej plačati, kar pa le malo znese. Kdor od imenovanih drevesc kaj kupiti želi, naj se pri gosp. dohtarju Orlu, oskerbniku tega verta, za-nje oglasi.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Kôsa — ôsa.

Današnjimu listu je Pristavik k „Vinoreji sa Slovence“ perdjan.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	6. Kimovca.		1. Kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	1	36	1	40
1 » » banaške	1	50	1	55
1 » Turšice	1	10	1	10
1 » Soršice	—	—	1	20
1 » Rži	1	10	1	10
1 » Ječmena	—	54	—	—
1 » Prosa	1	—	1	10
1 » Ajde	—	58	1	—
1 » Ovsá	—	40	—	40